

Édes Birikém! -

Látsd már volt engem megdicsérini
 sürün irótt leveleimért, most arsan
 esinyán rácsapottam rólam valke
 tott jó véleményedre. - Pedig na-
 gyon megörültem kedves leveled-
 nek, csak a „helyszelencsised”
 nyomorított el kissé. Minonyajunk
 vállára keresztet apot az Úr - és
 jól is van ez így, külsőben nagyon
 elbírunk megmunkat. Nekem
 egyébként valóban nincs okom
 a panaszkodásra, sőt lehet van a mi
 kálával az Úr iránt, hogy engem
 nyomorult bűnöst olyan szeret-
 tel ves körül és nap-nap mellett
 minden dolgomban megsegít.
 Fülcsa névvel válloradlamlal jól
 megférünk, egymást segítjük
 ahogy tudjuk; Fülcska a fiatal
 asszony a 2 kis gyermekkel még az
 ágyal kiment tányára ahol a
 férje dolgozik, így esendben
 és békeségben éldegélünk.
 Itt nincs hársza, sőt minden

vonatlan leeg, verisitet éleformia.
Perse a faludi életnek is megvannak
a maga nehézségei, - de anélkül
már el sem tudom képzelni az
életet. Nemrég kézenbe került
choderosohnak egy kis füzetke a
címe: „Népképek az élet se-
retik, minden javokra van...”
(Róm 8:28) Arral kezd: „Még vagy
elégedve Isteniel? Természetesen!
-feléled” - de addig rá kell jö-
nünk hogy „nem mindig; igen,
hogy vagy, ou igazán nem vagy
megelégedve a te Istenoddal”-ja.
A továbbiakban kifejté hogy Isten
az O gyermekével szíveséges sa-
dikiá van. Hasonlóképpen akarja
tenni őket az O Fia ábrázoláshoz.
chindemnek ezt az isteni célt kell
megváltania. Tegyük akár teni
mind Jézus, szenvedés, sírban
nemvedő Báránya Istennek.
Ha nemvedőit már ránt, ha be-
tegyük a feketé, ha emberé
bánsanak, írtenek; minden
a javunkra van hogy beving

Férus képe kialakuljon. „Amik elter-
veret és véghez akar vinni, azt Öslöb-
vagy utöb, de mindenképpen vég-
rehajtja” ne is próbáljunk kibújni
ez alól. David király is hozta Péncz
hogy siddalmarra át a sarakkal:

„Flegod, hadd siddalmarron, mert
az Úr mondotta: Siddalmarrad.
Davidot és ki mondhatja neki:
„Miert tered est?” Lassuk meg
mindesek mögöt Isten akaratát.

I. Kor 4: 13 szerint a világ „semet-
jévé” lettünk. Indjunk „láblö-
lök” lenni, az nem ellentéris, nem
pauarkodik. — Egy nővérnk mellet
lakotték. Egy alkalommal magax
nyitott a kőre hogy csaf egy röpü-
lök a darabolk megkerdesis töle
ék. „merte ha a sükegesnél
maggobbat idue a kőre, mi tör-
tanne?” s ő azt felelte „az nem
fordulhat elő.” Ékka megdumul-
tok ha egy egy név nővérnk olyan
birtosa a maga elölgalban, akkax
etals a mennyei salkrasnál ex
meg kevésbé fordulhat elő. éhi

pedig szakran pünkösdünk hogy
"elvételekellen" az újságban
erős volt, mikor O a kezébe ves
hogy Jézus képet rajzunk kivésse.
Djókijleau ez a kis füzet tartalma.
Kagyon jó kis irás ez, ismételt
elolvastam. Bár valóban est fud
nak semmiképp slót tartani, hogy
bármit mér ráunk az Úr minden
a javunkra van. —

Tegnap írt Tedikó, jól van,
azt írja malacvásárlási váló-
lára van (hol hideg-hol meleg)
néhány malacot venni, de
magyon felment az ára, Bajára
késül vásárra. Teyen gondjai
vannak. - Eki csak megvagyunk
kisebb hibésetől eltekintve.
Remélem J. is egészségesen vagy-
tok. Ez hideg el Párikéu Péád
meg igen nagy sütsége van
a kis malacodnak, mind-
egyiknek külön-külön de a
kis, Akosnak elővorbau. Re-
méljük Péter reménye is va-
lóra válik, adja az Úr hogy így
legyen.

Az új újságban
kezte a nyugodt, jól, de meg van kapta meg.

Látol kipótlalom a mulandóson,
 de el kell hogy mondjam mily en
 örömmel volt 3 hét előtt, mikor
 váradlamul beloppant hozzánk
 Francsch Lira. Töves hivő testvé-
 rünk ki azért jött hogy megmérre
 a ványai lecki testvéreket. Sta-
 lunk rált meg fulasa néni so-
 brájában és 12 napot töltött itt.
 Az új rajta keressül sok áldás
 nyújtott nekünk. Valami so-
 lálatos erővel tudja tolna-
 csolni az új úrrendet. Kénle-
 tesen nem irhatok róla de
 még gondolom nagyon jó
 leme ha egy-rez fölkeresné.
 Panárnó volt egyregházán
 a kelcsföldi körösségünk ve-
 retője, az új fővisek utakon

